

ikke kan leves af dem. I denne og i mange andre Kommuner yder man Tilskud til Arbejdsindtægten til Familier med Børn, direkte kontant Tilskud, og man søger at hjælpe paa andre Maader. Hvis vi nu gaar til for disse smaa Indtægters Vedkommende at give blot de $\frac{4}{5}$ eller en Understøttelse, som ligger nævneværdigt under det, de vedkommende tjener under disse Forhold, betyder det jo blot, at vi paa andre Omraader maa give dem endnu mere, fordi deres Eksistensminimum i Forvejen er trykket ned, og Føden skal de dog have. Det er mine Betragtninger, og ud derfra er jeg meget ængstelig ved dette Forslag, ligesom jeg er ængstelig ved at sætte Maksimumsgrænser, som paa noget som helst Omraade kan hemme Virkelysten eller den Trang til at komme frem, som er til Stede. Det er det, jeg har gjort gældende.

Dalsgaard: Ja, det er jo givet, at de, der ikke kan ernære sig selv ved deres Arbejde eller den Understøttelse, de kan faa, naar de er arbejdsløse, maa have Hjælp paa anden Maade; men jeg synes ikke, det ærede Medlem har Øje for, hvor ødelæggende det vilde være for Arbejdsløshedskasseinstitutionen, dersom de arbejdsløse kunde faa omtrent det samme eller maaske i visse Tilfælde mere i Arbejdsløshedsunderstøttelse, end de, der arbejder i deres Fag, kan tjene.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vilde nødig have, at denne Forhandling skulde gaa til Ende, uden at jeg fik fremsat en Bemærkning, som jeg skylder det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) i Anledning af hans første Tale. Jeg vil kun sige, at jeg har læst Nævnsmindretallets Udtalelse saaledes, at Mindretallet, naar det ikke kunde faa indført visse Bestemmelser, var betænkeligt ved den Understøttelsesforhøjelse, som her foreslaas, og at den Omstændighed, at de ikke havde stillet Ændringsforslag, derfor betød, at de tog Forbehold ogsaa med Hensyn til Understøttelsens Forhøjelse. Jeg er ved den Holdning, som det ærede Medlem af Folketinget og det Medlem heroppe, som er Medlem af Arbejdsløshedsnævnet, har indtaget, blevet belært om, at jeg har misforstaaet deres Stilling, men om dette skyldes, at jeg har læst med manglende Forstaaelse, eller at Indstillingen ikke er affattet tilstrækkelig klart, kan der jo diskuteres om.

Dalsgaard: Det glæder mig, at den højtærede Minister erkender, at han er ganske enig i den Udtalelse, som Mindre-

tallet i Arbejdsløshedsnævnet har fremsat, og jeg haaber saa, at vi paa dette Punkt kan blive helt enige. Naar Ministeren ikke tidligere har fattet Mindretallets Mening, tror jeg ikke, det skyldes, at denne ikke var klart udtrykt, men Grunden er sikkert, som jeg sagde før, at Ministeren ikke har haft tilstrækkelig Tid til at læse Mindretallets Udtalelse, skønt den ikke er lang. Jeg haaber i hvert Fald ikke, det hidrører fra, at Ministeren har været ked af at staa ved Siden af Mindretallet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil meget gerne være med til at fastslaa, at der er Enighed, og det, som jeg har foreslaaet i Slutningen af § 4, skulde netop udtrykke denne Enighed. Jeg haaber saa, at det ærede Medlem ikke vil arbejde alt for meget paa at opløse denne Enighed.

Dalsgaard: Ja, vi er enige i Tanken. Derfor kan vi maaske godt blive uenige om Redaktionen, men jeg haaber, at vi til Slut skal blive enige ogsaa om den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg skal ansætte nyt Møde til i Dag Kl. 5 med Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Statstilskud til kommunale Arbejder m. m.

Mødet hævet Kl. 4⁵⁵.